

Al doilea “secol”

Continuatoare a unei frumoase tradiții a jurnalului cu același nume, revista „Actualitatea muzicală” arată – de 10 ani – excelent. *Full colour*, cu texte – editoriale, cronici, reportaje, recenzii și interviuri – la zi, fotografii frumoase, semnături importante, apariție lunară, editare de lux. Faptul că dedică jumătate din numărul paginilor muzicii ușoare îi conferă caracter de unicatitate în peisajul publicistic românesc. Egidă Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor este semnul de autoritate și prestigiu. Premiile pe care le acordă anual sunt așteptate întotdeauna cu nerăbdare. Îi doresc „Actualității muzicale” să continue pe aceleași coordonate calitative și în “secolul” al doilea de „format nou”.

La mulți ani, A. M.!

Costin POPA

Lumea muzicii românești în 40 de pagini!

Oricât de fascinant și oricât de rapid ar fi accesul electronic la informație, contactul direct cu paginile tipărite, plăcerea și posibilitatea de a le răsfoi și de a reveni și zăbovi asupra conținutului lor rămân atu-uri inegalabile ale unei publicații în sistemul „Gutenberg”!

Asemenea atu-uri ne oferă revista *Actualitatea muzicală*, prin bogăția și diversitatea rubricilor, destinate surprinderii și analizei pertinente – în cca. 40 de file *per* ediție – a fenomenului muzical imediat - de la *Editorialul* semnat constant de către Adrian Iorgulescu, la *Concerte sub lupă*, *Evenimente discografice*, *Muzica nouă*, *Maestri*, *Pagina corală*, *Eclesiastica* și de la *Compozitorii la rampă*, la *Show-bizz*, *Punctul pe j..azz*, *Pagina rock*, *Festivaluri*, *Aniversări*, *Comemorări*, *Avancronici*, *Juniorii* etc. - ca și prin calitatea hârtiei și prezentarea grafică elegantă, agreabilă, suplinind astfel diminuarea drastică, imediat după '89, a spațiilor rezervate consemnării manifestărilor muzicale în cotidiene și reviste de cultură! Remarcabilă mi se pare inițiativa de a alătura condeielor consacrate pe acelea ale unor cronicari și muzicologi în devenire – uneori maestri și discipoli -, fapt ce conferă revistei un plus de modernitate și dinamism.

Mereu promptă în semnalarea evenimentelor de ultimă oră, echilibrată în considerațiile critice, vehiculând un limbaj de elevată ținută profesională – fie el academic sau accesibil oricărei categorii de cititori -, o revistă ca *Actualitatea muzicală*, care-și serbează anul acesta al 100-lea număr, ar merita însă o prezență mai „vizibilă”, nu doar la standul de specialitate – destul de excentric - al magazinului Muzica, ci și în chioșcurile de distribuire a presei din centrul orașului. Cu siguranță, nu ar exista nici un pericol de a eclipsa reviste mult mai voluminoase și sumptuoase ca ilustrații și cromatică, precum *Avantaje*, *Unica*, *Elle* și, cu atât mai puțin, pe cele adresate Eros-ului!

Oricum ar fi, îi doresc *Actualității muzicale* viață lungă și subiecte cât mai interesante și valoroase!

Despina PETECEL-THEODORU

Aproape totul despre fenomenul sonor românesc

„Atunci” când, după o perioadă, ce-i drept destul de scurtă, au început să se redefinescă profilurile publicațiilor de specialitate, după ce s-au stins pasiunile, apariția unei reviste care să evolueze spre prezentul format al *Actualității muzicale* a fost impusă de schimbarea care s-a operat în media scrisă, aceasta asigurând până în 1989 în rubrici săptămânale consemnarea celor mai importante evenimente din viața culturală

românească. Dacă în apariția lunară a fostei *Muzica* se acorda un spațiu generos unor scrieri muzicologice care se refereau la creațiile de ultimă oră aparținând compozitorilor autohtoni, într-un fel noua *Actualitate Muzicală* devine nu numai semnificativă dar și interesantă pentru faptul că prin reportaj și cronică fixează aproape tot ce este legat de evenimentul sonor românesc. Informațiile venite de la corespondenți aflați în alte orașe cu bogată viață muzicală se alătură unor consemnări despre politici culturale, despre strategii estetice sau comentariilor privitoare la manifestările de la instituțiile de profil din Capitală. Astfel, substanța revistei a sporit în consistență și importanță atât în spațiului

național cât și pentru muzicienii noștri care trăiesc în afara granițelor. Acest „jurnal” are o alcătuire inedită și pentru că cea de a doua jumătate a fiecărui număr este destinată muzicii de divertisment, concursurilor și aparițiilor discografice. Tânăra istorie a revistei înscrie eforul susținut pentru realizarea unui format din ce în ce mai atractiv, iar succesul deplin se cuvine a fi sărbătorit în această lună, la nr. 100, pe hârtie de cea mai luxoasă calitate și imagini color care o fac să rivalizeze cu omoloagele din Europa de Vest. La moment aniversar se cuvine a felicita redacția pentru realizarea tuturor obiectivelor propuse.

Corina BURA

Perseverență și longevitate

100 de numere de revistă (în noul format) este o realizare demnă de relevat. 100 de numere înseamnă un ritm de apariție neîntrerupt, și știm cu toții prin ce dificultăți trece astăzi orice publicație, iar perseverența și longevitatea (chiar relativă) este un succes. Acesta vorbește despre interesul de care se bucură revista în interiorul breslei atât la cei ce o scriu, cât și la cei ce o citesc, despre abundența ideilor, despre cantitatea de informație pe care o oferă și despre deschidere și vitalitate. Revista își propune un target important - acela de a oglindi (deseori critic) viața muzicală sub diversele ei aspecte. Într-o piață lipsită de informație pentru zone întregi ale activității muzicale, iar pentru altele invadată de maculatură, „Actualitatea muzicală” încearcă să fie un liant între diferitele categorii de profesioniști ai artei sunetelor și își împlinește misiunea cu seriozitate. Desigur, rămân deschise unele aspecte ca acela al difuzării, de exemplu. Dar pentru tot ceea ce a făcut și continuă să facă, îi urez un viitor îndelungat și prosper.

Elena ZOTTOVICEANU

Renunțarea la “calupuri”

Au trecut deja ani buni de când „Actualitatea muzicală” apare într-un format de revistă color, elegantă și bogat ilustrată. Ne-am obișnuit și cu structura sa bine definită, cu un segment dedicat muzicii „clasice” și un altul rezervat evenimentelor pop-rock sau de jazz. Și totuși, mulți cititori – cărora mă alătur – au nostalgia numerelor din anii '90, în care, deși într-o prezentare mai modestă, se regăseau mai multe manifestări din viața noastră muzicală, din București și din țară, alături de cele din străinătate, astfel încât asigura, cu adevărat, o reflectare a activităților din stagiune, precum și a unor festivaluri de tradiție din centrele culturale importante, oaspeți din străinătate etc.

Peste ani, un cercetător va avea în acest fel posibilitatea să recomună, citind acele câteva sute de numere, imaginea (cam) tuturor manifestărilor din cele mai variate genuri, organizate în acei ani într-o „radiografie” absolut necesară pentru a reflecta, acum și peste ani, faptul că la noi se întâmplă „ceva” în viața muzicală, adesea chiar efervescentă.

Fiind singura revistă de specialitate în domeniu, un asemenea conținut cred că trebuie să (re)devină obligatoriu. Din momentul „transformării” în actualul format, comentarea acestor aspecte se face selectiv, acordând spații ample unora anume, eludând altele care cred că ar merita să fie analizate și cunoscute de public și de specialiști, informațiile fiind parțiale, spre dezamăgirea celor care, deși știu

Revista trebuie să existe!

Știu cât este de greu să faci o revistă de actualitate muzicală. Știu cât de puține, din ce în ce mai puține, sunt condeiele care pot asigura unui text de specialitate profunzimea și accesibilitatea (să-i spun modernitatea?!), absolut necesare. Știu cât de grea este teroarea numărului fix de semne care se pot înșirui pe o pagină. Știu cât este de greu să selectezi din sute de evenimente pe cele care merită cu adevărat să fie eternizate într-o pagină de revistă, căci acea revistă, vrem nu vrem, păstrează peste timp istoria timpurilor pe care le trăim. Știu că trebuie făcute compromisuri pentru ca revista să se vândă. Știu că niciodată din vânzări nu vor fi acoperite investițiile financiare. Dar mai știu că o astfel de revistă trebuie să existe. Și nu indiferent cum. Trebuie să o facă profesioniștii. „Actualitatea muzicală” demonstrează că acest lucru se poate. La împlinirea a 100 de numere îi dorim viață lungă.

Cristina SÂRBU

că au realizat performanțe, nu se regăsesc nici măcar menționați, dar și a celor interesați de derularea activităților muzicale în ansamblu, care nu au cum să afle despre asemenea aspecte decât citind, eventual, prin alte publicații. Și este păcat, pentru că, repet, singura revistă de specialitate ar trebui să fie completă și (pe cât se poate) obiectivă.

La cele 100 de numere în această formă doresc revistei viață lungă, renunțarea la „calupurile” ce poartă o singură semnătură, uneori pe pagini întregi, diversificarea paletelor de informații și mai ales promovarea prin centrele de vânzare a presei, astfel încât să se bucure de un public numeros, care să citească opinia unor cronicari avizați referitor la subiecte (iarăși) din cele mai diverse.

Anca FLOREA